

In de veertigdagentijd stonden we stil bij de voetwassing uit Johannes 13. Deze preek zou te passen zijn in de serie van geestelijke gaven, maar ook wel in die van innerlijke geneezing.
Tijdens de dienst zongen we vrijwel alles uit Opwekking: 579, 594, 612, 614, 638, 705 en dan ook EL 458.

De paus wast op Witte Donderdag de voeten van enkele gelukkigen, maar hij houdt zijn ambtskleding aan. Op tekeningen en schilderijen van de voetwassing is ook altijd een Heer in vol ornaat te zien. Terwijl Johannes toch duidelijk zegt dat Jezus zijn bovenkleed uit trok. Op een schilderij uit Kameroen is Hij met ontbloot bovenlijf te zien, en dan ook nog eens als zwarte. Hoezo slavenwerk? Oorspronkelijk waste men in het oude oosten zelf zijn voeten (Gen.18:4, 24:32). In de tijd van Jezus deed een slaaf het blijkbaar. Johannes de Doper zegt dat hij het nog niet waard is om de riempjes van Jezus' sandalen los te maken (Joh.1:27).

Toen stond Jezus op.

Tijdens de maaltijd, toen Hij wist dat zijn tijd gekomen was en toe Hij wist dat Hij naar zijn Vader terug zou gaan. Toen heeft Hij liefgehad 'tot het uiterste' – dat is het kruis. Daarom legt Hij nu alvast zijn kleren af, zoals ook bij het kruis, waar Hij alles aflegt, ook zijn leven.

De liefde van Jezus tot het uiterste is beslissend in deze geschiedenis.

Hij gaat bijna terug naar zijn Vader, maar zijn leerlingen moeten in deze smerige wereld blijven rondlopen. Ze zullen meer oplopen dan zweterig stof en vuil, want er plakt zoveel viezigheid aan deze wereld. Jezus wil ze een dienst bewijzen: Ik help jullie er vanaf.

Petrus is degene die gaat protesteren: “Wilt U van mij de voeten wassen?”

En dan Jezus: “Wat Ik doe, begrijp jij nu nog niet, maar je zult het later begrijpen.

Het is hier heel sterk Ik en jij tegenover elkaar. Petrus zegt in 13:37 zelfs: “Ik zal mijn leven voor U geven!”

En als hij dan gewassen moet worden, dan ook maar meteen zijn hoofd en handen. Terwijl Jezus dus nu net zijn uiterste liefde aan Petrus en de anderen wil laten zien, komt Petrus Hem voor de voeten lopen met een overdreven en ongepaste toewijding. Kijk eens hoeveel hij van Jezus houdt, hoe radicaal hij zich laat reinigen...

Het gaat hier om de ultieme liefde van Jezus.

Overigens is die niet een garantie voor Judas: de wassing door Jezus leidt er niet automatisch toe dat je Jezus' liefde daadwerkelijk oppakt.

Hoe pak je het op? “Nu jullie”, zegt Jezus. Nu, nadat je mijn liefde hebt gezien. Toon mijn liefde aan elkaar.

Als je opgefrist bent door Jezus, kun je tegen je huisgenoten en andere medemensen zeggen: “Als jij er een rotzooi van maakt, ik sta je bij. Als ik zat ben van je vuile streken, ik haal mijn geduld bij God. Als je ruzie hebt gemaakt of als je verslaafd bent geraakt, ik wil je steunen om er vanaf te komen.”

Toon mijn liefde, dien de ander, wat er ook gebeurt (Opwekking 705).

Gesprekspunten. Kijk eerst even welke je sowieso wilt behandelen:

1. Is er iets in deze Keek wat je heeft aangesproken, of waar je juist moeite mee hebt?
2. In de preek werd de kanselkleding even ter sprake gebracht (wel of geen stropdas). Wat vind je daarvan, in het kader van Joh.13? (kort...!)
3. Wat is voor jou concreet:
 - a. vieze voeten oplopen in deze wereld?
 - b. tegen Jezus 'oplopen' in deze wereld?
 - c. elkaars voeten wassen?
4. Wat doet het met jou dat Jezus' liefde het uitgangspunt is van je eigen liefhebben?
5. In onze gemeente bedienen wij de doop aan kinderen, door besprenkeling. Zijn er elementen in Joh.13 die deze praktijk ondersteunen? Mocht deze vraag veel los maken, laat dat dan weten via Postbus 57. Dan moet het apart aandacht krijgen.